

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábř. 1835/34
702 00 Ostrava

Sp. zn.: 32 Icm 2312/2017

V Praze 13. 6. 2022

Žalobce: **Ing. Lee Louda**
IČO: 693 26 681
se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1
insolvenční správce dlužníka Správa pohledávek OKD, a.s., se
sídlím Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná, IČO: 26863154
Zastoupen: Dušanem Dvořákem, advokátem

Žalovaná 1: **New World Resources N.V. (in liquidation)**, číslo společnosti
34239108 (registrovaná jako zámořská společnost v Rejstříku
společností (Anglie a Wales) pod číslem společnosti FC031882),
s registrovanou kanceláří na adrese Duff & Phelps Ltd., The
Shard, 32 London Bridge Street, London SE1 9SG
Zastoupena: Janem Brodcem, advokátem

Žalovaný 2: **Zdeněk Bakala**
nar. 7. února 1961
bytem Nyon, Švýcarská konfederace
Zastoupen: Janem Kalvodou, advokátem

Žalovaný 3: **Peter Kadas**
nar. 27.2.1962
C/o Peter Sahlas, 500 Place d'Armes, Suite 1800, Montreal
(Quebec), Kanada
Zastoupen: Lucií Dolanskou Bányaiovou, advokátkou

Žalovaná 4: **BXR Group Limited**
adresa pro doručování: P.O. Box 71 Road Town, Tortola, VG
1110, Britské Panenské ostrovy
Zastoupena: Lukášem Liškou, advokátem

Žalovaná 5: **CERCL Mining B.V.**
reg. č. 34348220
se sídlem: Strawinskylaan 3051, 1077 ZX, Amsterdam
Zastoupena: Lucií Sabolovou, advokátkou

O odpůrcí žalobě

Vyjádření žalovaného 3 k žalobě

Přílohy dle textu

I.

1. Žalovaný 3 obdržel dne 23.1.2022 žalobu ze dne 5.5.2017 (dále jen „**žaloba**“), podání žalobce ze dne 12.6.2017 a ze dne 25.2.2020, stanovisko Krajského státního zastupitelství v Ostravě (dále také „**KSZ**“) ze dne 7.2019, listiny týkající dosavadního postupu soudu v tomto sporu a výzvu soudu k vyjádření ve věci ve lhůtě 30 dnů. K žádosti žalovaného 3 o poskytnutí všech dosud založených podání žalobce a ostatních účastníků řízení včetně příloh, které nejsou veřejně dostupné, a o poskytnutí lhůty k vyjádření k žalobě obdržel žalovaný 3 výzvu k vyjádření ve věci ve lhůtě 90 dnů ode dne jejího doručení.
2. Žalovaný 3 na základě usnesení soudu ze dne 28.2.2022 kontaktoval žalobce k možnosti smírného řešení sporu. Právní zástupce žalobce pouze telefonicky kontaktoval právní zástupkyni žalovaného 3, aby se ujistil o vážnosti nabídky jednat o smírném řešení sporu. Právní zástupkyně žalovaného 3 potvrdila ochotu o smírném řešení sporu jednat a požádala o nabídku termínu k osobnímu setkání. Poté již k další komunikaci nedošlo.
3. Žalovaný 3 s uplatněným nárokem žalobce nesouhlasí, považuje jej za nedůvodný v plném rozsahu a své stanovisko podrobněji odůvodňuje níže.

II.

4. Žalobce jako insolvenční správce společnosti Správa pohledávek OKD, a.s., IČO 26863154, se sídlem Stonavská 2179, Doly, PSČ 735 06 Karviná (dále jen „**OKD**“ nebo „**Dlužník**“), ohledně které je vedeno insolvenční řízení pod sp. zn. KSOS 25INS 10525/2016, se domáhá určení neúčinnosti následujících právních jednání jako úmyslně zkracujících právních úkonů ve smyslu § 242 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen „**IZ**“ nebo „**insolvenční zákon**“):
 - a) rozhodnutí žalovaného 1 jako jediného akcionáře OKD v působnosti valné hromady ze dne 17. 5. 2011, kterým bylo rozhodnuto o rozdělení zisku OKD za období roku 2010, a to ve výši 6 000 000 000,- Kč (dále jen „**Rozhodnutí I**“), a
 - b) rozhodnutí žalovaného 1 jako jediného akcionáře OKD v působnosti valné hromady ze dne 15. 5. 2012, kterým bylo rozhodnuto o rozdělení zisku OKD za období roku 2011, a to ve výši 6 095 025 041,- Kč (dále jen „**Rozhodnutí II**“),
5. Podle žalobce jsou Rozhodnutí I a II rozhodnutími orgánu Dlužníka (valné hromady, resp. jediného akcionáře), tedy zkracujícími právní úkony Dlužníka. Zkracující úmysl Dlužníka žalobce charakterizuje popisem následujících kroků, které se staly v letech 2006 – 2012:
 - a) přijetí Rozhodnutí I a II předcházel údajně negativní dlouhodobý vývoj hospodaření Dlužníka včetně globální ekonomické krize v letech 2008 až 2010;
 - b) Rozhodnutím II vyplatil Dlužník na dividendě údajně pětinasobně vyšší částku, než jakého dosáhl zisku – ačkoli za rok 2012 dosáhl zisku 1 204 160 000 Kč, Rozhodnutí II určilo dividendu ve výši 6 095 025 041 Kč;

- c) byla údajně vědomě ignorována cyklicita hornické činnosti Dlužníka, což bylo spojeno s nedostatečným vytvářením rezerv Dlužníka, včetně rezerv na útlum důlní činnosti, přestože byl k dispozici znalecký posudek, který výši budoucích nákladů na útlum důlní činnosti reálně vyčíslil, konkrétně posudek č. 1804AB3152/05 zpracovaný znaleckým ústavem NOVOTA a.s. ze dne 27.6.2005 o ocenění akcií právního předchůdce Dlužníka pro potřeby stanovení výše přiměřeného protiplnění při vytěsnění minoritních akcionářů („**Posudek Novota**“);
 - d) majetek Dlužníka byl údajně výrazně oslaben v důsledku korporálních transakcí v letech 2006 a 2008, konkrétně rozštěpením právního předchůdce Dlužníka s účinností ke dni 31.5.2006 („**Rozštěpení**“), které bylo umožněno údajným umělým přeceněním majetku právního předchůdce Dlužníka, a odštěpením společnosti NWR Energy a.s. s účinností k 31.11.2008 („**Odštěpení**“). K těmto transakcím přitom nemělo nikdy dojít bez současného vytvoření finančních rezerv, které by údajné ztráty tím vytvořené vyrovnávaly;
 - e) Dlužník byl údajně zatížen vysokým vnitroskupinovým úvěrem, jehož výše v roce 2012 převyšovala částku 10 mld. Kč;
 - f) Od roku 2006 až do roku 2012 byly systematicky vypláceny dividendy ve výši celkově přesahující 65 mld. Kč.
6. Všechna uvedená jednání mají svědčit o tvrzeném úmyslu žalovaných obohatit se na úkor Dlužníka a zkrátit jeho věřitele. Podle žalobce jsou Rozhodnutí I a II jedinými odporovatelnými úkony, které završují sled předchozích jednání žalovaných, jimž žalobce může odporovat, neboť jen u nich může dodržet zákonem stanovenou pětiletou lhůtu. Přitom právě popsaná „*systematická jednání*“ mají prokazovat úmysl Dlužníka ke zkrácení věřitelů (zejména poslední podání žalobce z 1.3.2022). O zkracujících jednáních Dlužníka věděli podle žalobce všichni žalovaní; žalovaný 1 sám napadaná Rozhodnutí I a II činil, žalovaný 2 znal Posudek Novota a věděl tedy o negativních výhledech Dlužníka, a konečně všichni žalovaní měli mít povědomí o negativních důsledcích korporálních kroků z let 2006-2008.
7. Zkrácenými věřiteli jsou podle žalobce Česká spořitelna a.s. s pohledávkou č. 454 ve výši 336.874.365,11 Kč, dále Československá obchodní banka a.s. s pohledávkou č. 456 ve výši 246.421.103,87 Kč, dalšími zkrácenými věřiteli dlužníka jsou podle žalobce KBC Bank Deutschland a banka Natixis. Všichni tyto věřitelé jsou věřiteli z úvěru ECA facility ze dne 29.6.2009, v níž žalovaný 1 byl dlužníkem a Dlužník byl spoludlužníkem („**ECA úvěr**“). Žalobce dodává, že není rozhodující, zda zkracující úmysl směřuje vůči konkrétním věřitelům (odst. 18 podání žalobce z 7. 12. 2021).
8. Pasivně legitimovanými jsou podle žalobce všichni žalovaní, neboť jsou osobami, které měly z Rozhodnutí I a II prospěch ve smyslu § 237 odst. 1 IZ. K žalovanému 3 tvrdí, že spolu s žalovaným 2 fakticky a právně ovládal žalovaného 1 a měl tak většinový podíl na prospěchu z napadaných Rozhodnutí I a II (bod 40 žaloby). Žalobce zdůrazňuje, že Dlužník vyplatil zisky své mateřské společnosti, tj. žalovanému 1, a „*osud těchto peněz se postupně vyplácel 'vzhůru' korporální strukturou až k žalovaným 2 a 3.*“ Proto plnění poskytnutá všem žalovaným byla plněním, jež pocházelo z Rozhodnutí I a II. Pokud někteří žalovaní obdrželi jiné částky než ty, které byly

uvedeny v Rozhodnutí I a II, bylo to způsobeno „výší akcionářských podílů těchto mezi sebou“. To, že žalobce nebyl a není schopen specifikovat konkrétní částky, jež požaduje po jednotlivých žalovaných, nebrání podle něj projednání žaloby, jak údajně připouští Nejvyšší soud v usnesení ze dne 11. 11. 2003 sp. zn. 29 Odo 121/2003. Právě proto se žalobce domáhá zaplacení požadované částky společně a nerozdílně po všech žalovaných.

9. Do řízení vstoupilo KSZ. Podáním ze dne 7. 6. 2021 se KSZ obsáhle vyjádřilo k předmětu řízení. V tomto podání reaguje na dosavadní podání žalobce a žalovaných, vyjadřuje se k pasivní legitimaci žalovaných, ke koncernu NWR, k hospodářské situaci Dlužníka a závazkům skupiny NWR, jakož i k tvrzeným následkům výplat dividend na další hospodářský vývoj Dlužníka.

III.

10. Tvrzení v žalobě jsou vykonstruovaná, nepravdivá a manipulativní a jsou cílena jen na poškození pověsti nejen žalovaného 3. Nedostatek faktů, o něž by svou žalobu opřel, se žalobce snaží vynahradit fabulací o základním a určujícím úmyslu žalovaných vytáhnout z Dlužníka co nejrychleji veškerý jeho majetek, aniž by jim ležel na srdci jeho další osud (zejména bod 34 žaloby). Tímto prizmatem popisuje a posuzuje každý jednotlivý krok žalovaných a Dlužníka v průběhu let 2006 – 2012 a ignoruje skutečný stav věci. KSZ žalobci ve vytvoření tohoto obrazu vydatně pomáhá. Stejně jako žalobce vykresluje úmysl žalovaných připravit Dlužníka o veškerý majetek jako základní a výchozí fakt, který není třeba prokazovat (viz zejména bod 237 podání KSZ ze 7. 6. 2021). To je pohled naprosto zkreslený a zavádějící. Proto před tím, než se žalovaný 3 podrobněji vyjádří k neopodstatněnosti jednotlivých argumentů žalobce a KSZ, považuje za nutné toto zkreslení uvést na pravou míru.
11. K tomu stačí jen pár čísel. V letech 2008 - 2012 vložil žalovaný 1 nepeněžitě vklady do Dlužníka v celkové hodnotě 11 493 464 435,- Kč. Tím Dlužník získal nárok na dodání nejmodernějších dobývacích a razících technologií, které mu umožnily zefektivnit a zrychlit těžební činnost a učinit ji bezpečnější. Značné prostředky žalovaný 1 investoval do modernizace těžby a bezpečnějších technologií. Příkladem je program POP 2010 v celkové hodnotě 9 861 300 000 Kč (viz dále) nebo program PERSpective 2015 v celkové hodnotě 3 668 868 000 Kč (viz dále). Bezpečnost práce v dolech Dlužníka se tak od roku 2005 významně zvýšila, počet úrazů se postupně snižoval z 609 v roce 2006, na 406 v roce 2008, na 271 v roce 2010, na 238 v roce 2012 a na 137 v roce 2015 (výroční zpráva Dlužníka za rok 2012 str. 11, výroční zpráva Dlužníka za rok 2015, str. 7). Ostatně celkové CAPEX investice, včetně investic do vybavení a bezpečnosti, v letech 2005 – 2015 činily 36 296 000 000 Kč. Dlužník se významně zapojil i do dobročinných aktivit a stal v Moravskoslezském kraji významným filantropem; v roce 2010 se Dlužník umístil na druhém místě v soutěži TOP Filantrop 2010.

*K důkazu: Úplný výpis Dlužníka z obchodního rejstříku, již založen ve spise
Výroční zpráva Dlužníka za rok 2010 (zejména strana 26), již založena
ve spise*

Výroční zpráva Dlužníka za rok 2012 (strana 20), za rok 2013 (strana 14), za rok 2014 (strana 22) a za rok 2015 (strana 44), již založeny ve spise

12. Jen z výše uvedeného je zřejmé, že za dobu své existence ve skupině žalovaného 1 Dlužník a žalovaný 1 směřovali obrovské finanční prostředky nikoliv svým akcionářům, ale na další rozvoj Dlužníka a na nejrůznější dobročinné účely. Je z toho rovněž zřejmé, že základní axiom, s nímž žalobce i KSZ pracují – úmysl zbavit Dlužníka majetku a přesunout jej k sobě, je nepravdivý. Ke konkrétním tvrzením žalobce se žalovaný 3 vyjadřuje níže a své vyjádření strukturuje tak, aby bylo zřejmé, že u něj nejsou naplněny znaky osob, jimž § 237 IZ ukládá povinnost vydat dlužníkovu plnění z neúčinných právních úkonů (pasivní legitimace), jakož ani nejsou naplněny znaky skutkové podstaty neúčinného právního úkonu podle § 242 IZ. Žalovaný 3 se vyjadřuje k jednotlivým tvrzením žalobce a tam, kde se KSZ ve svých vývodech shoduje s žalobcem, se vyjádření žalovaného 3 týká i stanoviska KSZ. Samostatně se žalovaný 3 vyjadřuje k těm tvrzením KSZ, která ve vztahu k němu jdou nad rámec dosavadních tvrzení žalobce.

IV.

Nedostatek pasivní legitimace žalovaného 3

13. Neúčinnými právními úkony, jimž může insolvenční správce odporovat, jsou pouze právní úkony dlužníka, a to ty, jimiž dlužník buď zkracuje uspokojení svých věřitelů, nebo některé z věřitelů zvýhodňuje. To vyplývá z dikce § 235 odst. 1 IZ a platí pro všechny tři druhy odpůrčích žalob podle § 235 až 242 IZ. Rovněž komentářová literatura i judikatura Nejvyššího soudu je v tomto závěru jednotná. Citovat lze například rozsudek sp. zn. 29 Cdo 677/2011 ze dne 27. 2. 2014: *“Nejvyšší soud pak podotýká, že nemá rovněž žádných pochyb o tom, že podle ustanovení § 235 a násl. insolvenčního zákona lze odporovat jen „právním úkonům“ dlužníka (včetně opomenutí)“*, dále sp. zn. 29 ICdo 90/2016 ze dne 20.12.2018 a další.
14. Na to navazuje i vymezení osob, vůči nimž insolvenční správce může právní úkon dlužníka napadat. Jde o osoby, které na základě právního úkonu dlužníka obdržely nějaké plnění, tj. osoby, pro které právní skutečností, z níž obdržely plnění, bylo právní jednání (právní úkon) dlužníka splňující znaky zkracujícího nebo zvýhodňujícího právního úkonu podle § 240 až 242 IZ. Tyto osoby prohlášením neúčinnosti právního úkonu dlužníka ztratily právní důvod nabytý majetek držet a musejí jej vydat. Podle § 237 odst. 1 IZ jde o dvě skupiny osob. Za první osoby, vůči nimž bylo neúčinné právní jednání učiněno, tj. strany daného právního jednání. Za druhé, osoby, které měly z neúčinného právního jednání prospěch, což jsou osoby, které nebyly stranou napadaného jednání, ale bylo jim z něho plněno, tj. byly jeho adresátem. (Viz zejména rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 363/2015 ze dne 28. 2. 2017 a komentářová literatura v něm citovaná, dále Maršíková, J. a kol. Insolvenční zákon s poznámkami, judikaturou, nařízením Evropského parlamentu a rady (EU) č. 2015/848 a prováděcími předpis. 3. vydání. Praha: Leges, 2018, s. 522 a násl., Tichý, L. in Švestka, J.; Dvořák, J.; Fiala, J. a kol. Občanský zákoník. Komentář. Svazek 1. Praha: Wolters Kluwer, 2014, s. 1508.). Jde tedy o osoby, které byly stranou právního úkonu dlužníka (osoby, v jejichž prospěch byl právní úkon učiněn), ale i osoby, které

jinak z právního úkonu dlužníka plnění nabyly (osoby, které z plnění měly prospěch). Právních forem, jimiž dlužník může disponovat se svým majetkem, může být celá řada, což vymezuje i okruh osob, jímž může být jeho plnění takto určeno. Nicméně, jednotlívým a limitujícím znakem skupiny osob je to, že plnění nabyly z nebo na základě právního úkonu dlužníka, tedy v přímé souvislosti s právním jednáním dlužníka. Jen tyto osoby jsou ve sporech zahájených odpůřčí žalobou insolvenčního správce pasivně legitimovány, jen ty jsou dotčeny neúčinným právním úkonem dlužníka a musí proto získané plnění vydat.

15. Judikatura Nejvyššího soudu týkající se okruhu osob vymezených v § 237 odst. 1 IZ je v tomto závěru jednotná. To platí např. pro usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 363/2015, které vysvětluje, že pasivní legitimace osob žalovaných na základě odpůřčích žalob podle IZ vyplývá „z ustanovení upravujících v insolvenčním zákoně neúčinná právní jednání dlužníka“. K tomu dále říká: „Proto ustanovení § 237 odst. 1 insolvenčního zákona vymezuje jako pasivně legitimované subjekty (jako nositele povinnosti vydat do majetkové podstaty dlužníkovo plnění z neúčinných právních úkonů) osoby, „v jejichž prospěch byl neúčinný právní úkon učiněn“ nebo osoby, „které z něho měly prospěch“. Své závěry k pasivní věcné legitimaci citované usnesení shrnuje takto: „Zjednodušeně řešeno, odpůřčí nároky jsou koncipovány tak, že pasivní věcná legitimace postihuje osoby, jimž se dostalo prospěchu (poskytnutím plnění podle neúčinného právního úkonu dlužníkem) z neúčinného právního úkonu dlužníka.“
16. Nejvyšší soud tedy zcela jasně říká, že pasivně legitimovanými podle § 237 odst. 1 IZ jsou jen osoby které obdržely plnění z právního jednání Dlužníka. Jiné osoby pasivně legitimovány podle § 237 odst. 1 IZ nejsou.
17. Žalobou jsou napadána Rozhodnutí I a II. Z těchto Rozhodnutí však obdržel plnění pouze žalovaný 1. Žalovaný 3 nic od Dlužníka neobdržel, a to ani podle či na základě Rozhodnutí I či II, ani jinak. To znamená, že, jak vyplývá z citované úpravy a judikatury Nejvyššího soudu, jen žalovaný 1 může být ve sporu pasivně legitimován. Rovněž to znamená, že zcela bezpředmětné je i tvrzení žalobce o tom, že ostatní žalovaní, tedy podle něj patrně i žalovaný 3, jsou pasivně legitimováni proto, že dividendy rozdělené Rozhodnutími I a II byly údajně vyplaceny postupně nahoru skrze akcionářskou strukturu žalovaných. Zbývá jen dodat, že z listin, které ostatní žalovaní založili do spisu, je zřejmé, že jakékoli dividendy vyplácené v rámci akcionářské struktury žalovaného 1, byly vypláceny na základě samostatných rozhodnutí příslušných orgánů, jež nemají žádnou souvislost, a to věcnou, časovou ani právní s Rozhodnutími I a II. To jsou skutečnosti, které vyplývají ze spisu a nemůže na nich nic změnit ani požadavek žalobce na uložení vysvětlovací povinnosti. To vše jen podtrhuje, že pasivní legitimace žalovaného 3 v tomto sporu je naprosto vyloučena.
18. Z žaloby je patrné, že žalobce si toho, že jeho nárok směřuje vůči osobám, které nemají s Rozhodnutími I a II nic společného, je vědom. Řešení se snaží hledat v tom, že chce zavázat všechny žalované společně a nerozdílně s tím, že mu v tom „procesní předpisy nebrání“. To je ovšem zcestná představa o pasivní solidaritě.
19. Pasivní solidarita více zavázaných osob (spoludlužníků), musí být dána příslušným hmotněprávním zavazovacím důvodem (důvody). Tím může být zákon, právní jednání nebo jiná právní skutečnost (srov. Lavický, P. Solidarní závazky. 1. vydání. Praha:

C.H.Beck, 2004, str. 20 – 23). Ustanovení § 237 IZ stanoví povinnost vydat do majetkové podstaty plnění z neúčinných právních jednání každé z povinných osob jednotlivě, žádnou solidaritu nezakládá. Soud svým rozhodnutím solidaritu založit může jen tehdy, pokud mu to výslovně umožňuje zákon nebo to vyplývá z příslušné právní skutečnosti, např. ze smlouvy (srov. Lavický, P. in: Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník V. Závazkové právo. Obecná část (§ 1721–2054. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014, s. 681). Nic takového v tomto případě dáno není, solidarita žalovaných nevyplývá ani z § 235-239 IZ ani z napadaných právních jednání (Rozhodnutí I a II) či jiné právní skutečnosti. Solidarita žalovaných tedy nemůže být v žádném případě rozhodnutím soudu založena a tvrzení žalobce o tom, že může plnění žádat po žalovaných společně a nerozdílně, protože mu v tom „procesní předpisy nebrání“, je nesprávné.

20. Žalovaný 3 v této souvislosti považuje za nutné poznamenat, že po doručení žaloby se začal seznamovat i s celkovým pozadím tohoto případu. Dostala se mu do ruky řada článků publikovaných v nejrůznějších periodikách, z nichž byla patrná široká a léta trvající negativní politická kampaň vedená prostřednictvím médií proti žalovanému 2 v souvislosti s problémy Dlužníka a jeho úpadkem, přičemž v některých z nich bylo zmiňováno i jméno žalovaného 3. Napjatá atmosféra vyvolaná veřejnými prohlášeními zástupců Dlužníka a významnými veřejně činnými osobami svědčí o snaze najít hromosvod, najít viníka úpadku Dlužníka. Žalovaný 2 jako úspěšný finančník, který bude jen těžko obracet veřejné mínění na svou stranu, byl proto snadným cílem. Pozice žalovaného 3 je potom o to horší, že v České republice nepůsobí, informace se k němu dříve nedostaly a na svou obranu tak může vystoupit se značným zpožděním až v tomto vyjádření. Mediální smršť stanovisek veřejných činitelů ohledně žalovaného 2 a 3 připravovala půdu pro rozhodnutí proti žalovanému 2 a 3, čímž mohlo být zasaženo do práva žalovaného 3 na spravedlivý proces. Orgány činné v trestním řízení se naštěstí nenechaly ovlivnit takto vyvolaným politickým tlakem a po důsledném šetření a detailním zjištění skutkového stavu a všech okolností neshledaly ve vedení a činnosti Dlužníka, včetně výplaty dividend, žádné pochybení. Způsob, jakým si žalobce vybírá žalované, ovšem potvrzuje, že žalobce a KSZ se se závěry orgánů činných v trestním řízení nesmířili. Naopak, žalobce využil mediální kampaně, aby našel co nejvíce osob, které může žalovat. Ani po téměř pěti letech od podání žaloby není žalobce schopen identifikovat skutečnosti, které žalovaného 3 (jakož i žalované 2, 4 a 5) spojují s uplatněným nárokem, a snaží se tento deficit dohnat uvedenou solidaritou a svými procesními požadavky. I z toho je zřejmé, že i tato žaloba je jen součástí negativní mediální kampaně vedené s cílem poškodit žalovaného 3 a nikoliv dosáhnout uspokojení, byť domnělého subjektivního práva. Je to žaloba, která vykazuje znaky šikany a je zneužitím práva na přístup k soudu. Takovému jednání by neměla být přiznána ochrana. K tomu viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 2. 2015 sp. zn. 30 Cdo 2681/2014 a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26.2.2015 sp. zn. 8 Tdo 1352/20014.

K důkazu: Článek z Echo24.cz - Sobotka zametá Babišovo Čapí hnízdo – ze dne 30.5.2016, příloha č. 1

Článek z Echo24.cz - Bakalovy vytunelované miliardy z OKD míří k soudu – ze dne 27.7.2016, příloha č. 2

Článek z Echo24.cz - Přibývá soudních verdiktů tunelování OKD – ze dne 11.8.2016, příloha č. 3

Článek z novinky.cz – Vitásková připravila zákon o vyvlastnění majetku miliardáře Bakaly – ze dne 13.9.2016, příloha č. 4

Článek z Euro.cz - Bakalův švindl aneb Staré pověsti privatizační – ze dne 16.9.2017, příloha č. 5

Článek z iDNES.cz - ANO se pokusilo zrušit memorandum k těžbě lithia. Na vládě ale narazilo – ze dne 11.10.2017, příloha č. 6

Článek z Lidovky.cz - Ať celý svět ví, že je Bakala gauner, Zeman to řekl dobře, tvrdí ‚vyznamenáný‘ byznysmen – ze dne 17.8.2018, příloha č. 7

Článek z Echo24.cz - Zdeněk Bakala, průkopník mezi českými miliardáři, který jako první vstoupil do mediálního světa – ze dne 23.12.2020, příloha č. 8

Článek z Blesk.cz - Bezskrupulózní Bakala a fatální chyby v OKD.“ Pirát vede novou vyšetřovací komisi – ze dne 6.2.2018, příloha č. 9

Článek z Mladé Fronty Dnes – O muži, který před třinácti lety poprvé fáral – ze dne 1.4.2017, příloha č. 10

Článek z Mladé Fronty Dnes – Kdopak by měl jít za OKD do tepláků? – ze dne 20.11.2017, příloha č. 11

21. Příkladem důkazu o snaze žalobou jen poškodit osoby, vůči nimž směřuje, je dále zejména to, jak žalobce pracuje s údaji o generovaném zisku Dlužníka a částkami vyplácenými na dividendách. Tvrdí, že Rozhodnutím II byl za rok 2012 vyplacen podíl na zisku pětinasobně vyšší, než jakého zisku Dlužník v daném roce dosáhl (jak je shrnuto v bodu 5 písm. b) výše). To je jen hrubá manipulace s daty a čísly. Rozhodnutím II přijatým v květnu 2012 byl rozdělován zisk za rok 2011, který činil 6 095 025 000 Kč, a plně odpovídal částce, o jejímž rozdělení bylo Rozhodnutím II rozhodnuto. Za rok 2012 žádný podíl na zisku akcionářům vyplacen nebyl, přestože Dlužník zisk i za tento rok vygeneroval.

K důkazu: Výroční zprávy Dlužníka za roky 2010 až 2012, již založeny ve spise

22. Dalším příkladem je způsob, jakým žalobce vykresluje zatížení Dlužníka ručením za dluhy žalovaného 1 z úvěrů, jejichž agentem pro zajištění byla Citibank N.A. London Branch. Žalobce i Dlužník ve svých žalobách vykreslují důsledky těchto úvěrů a převzatého ručení pokaždé jinak, podle toho, jak se jim to hodí. Dlužník nejprve na sebe podal insolvenční návrh pro hrozící předlužení, kdy významným závazkem svědčícím o hrozícím předlužení bylo právě ručení za závazky žalovaného 1 vůči věřitelům reprezentovaným Citibank N.A. London Branch. Téměř vzápětí po prohlášení úpadku insolvenční správce, tedy žalobce v tomto sporu, pohledávku Citibank N.A. London Branch vůči Dlužníkovi z tohoto ručení popřel a prohlásil ji za neplatnou nebo neexistující; o tom vede před zdejším soudem spor pod sp. zn. 32 ICm 3260/2016. V tomto sporu, který vede i proti žalovanému 3, žalobce pro změnu uvedené ručení uvádí mezi existujícími závazky Dlužníka, na něž měl být, avšak nebyl, brán zřetel při rozhodování o výplatě dividend, tedy i při přijímání Rozhodnutí I a II;

skutečnost, že na tyto závazky zřetel brán nebyl, údajně svědčí podle žalobce o zkracujícím úmyslu žalovaného 1, který Rozhodnutí I a II činil jako orgán Dlužníka.

K důkazu: Insolvenční návrh Dlužníka, založeno v insolvenčním rejstříku Dlužníka, příloha č. 12

Spis incidenčního sporu 32 ICm 3260/2016, v insolvenčním rejstříku Dlužníka

23. Konečně, žalobce nejen že manipuluje s údaji na podporu svých tvrzení, ale záměrně pomíjí skutečnosti, které jeho teorii o „výplatách prostředků strukturou nahoru“ vyvracejí. Žalobce prohlašuje žalované 2 - 5 za osoby, které měly z Rozhodnutí I a II prospěch, protože vyplacené prostředky údajně protekly až k nim. Opět, nejen že se vůbec nezatěžuje určením, jaké prostředky, v jaké výši a kdy se dostaly tomu kterému žalovanému, ale celé tvrzení je naprostou nepravdou. To vyplývá už z důkazů předložených žalovaným 1 s jeho podáním ze dne 16. 2. 2021. Tyto důkazy prokazují několik skutečností. Za prvé, žalovaný 1 ode dne Rozhodnutí I vyplatil svému akcionáři, jímž od 6. 5. 2011 byla z 99,78 % společnost New World Resources Plc., celkem částku 2 223 256 880,- Kč. Již z toho je zřejmé, že tvrzení žalobce o tom, že žalovaní 2 - 5 se obohatili o téměř 8 miliard Kč z Rozhodnutí I a II (viz procentní vyjádření v bodech 44 a 45 žaloby), je zcela mimo realitu. Kromě toho, z důkazů rovněž předložených žalovaným 1 s podáním z 16. 2. 2021 vyplývá, že žalovaný 1 v období od 17. 5. 2011 (tj. od přijetí Rozhodnutí I) až do roku 2016 investoval do Dlužníka celkem částku 16 749 542 105 Kč formou jak peněžitých, tak nepeněžitých vkladů. Už jen toto číslo potvrzuje, že žalovaný 1 poskytnul Dlužníkovi podstatně více prostředků, než od něho na základě Rozhodnutí I a II obdržel. I to svědčí o tom, že žalobcova konstrukce je naprosto pomýlená.

K důkazu: Časová osa výplat přiložená k vyjádření žalovaného 1 ze dne 16.2.2021, a výroční zprávy Dlužníka a žalovaného 1 tam citované, již založeno ve spise

24. Všechny výše uvedené údaje jsou veřejně dostupné, přinejmenším z obchodního rejstříku a publikovaných výročních zpráv Dlužníka a žalovaného 1. Musely být tedy známy žalobci, když připravoval žalobu i svá další podání. Přesto však na ně žalobce žádný zřetel nebral, požaduje po žalovaných obrovskou částku, i když musí vědět, že pro to nemá jediný důvod a jen je podáním žaloby šikanuje. Žalovaného 3 do sporu vtahuje jen tvrzením o jakémsi společném ovládnutí (viz odst. 40 žaloby), které z něj má činit údajného beneficienta vymáhané částky. Tvrzení o údajném společném ovládnutí žalobce nijak nedokládá. K tomu je třeba dodat, že žalobce manipuluje i s osobami údajně Dlužníka ovládajícími. V řízení u zdejšího soudu vedeném pod sp. zn 32 ICm 2344/2017 prohlašuje za jedinou ovládající osobu Dlužníka žalovaného 2 (viz např. bod 13 dovolání žalobce). V tomto řízení už přichází se společným ovládnutím žalovanými 2 a 3, aniž by toto své tvrzení jakkoliv prokazoval. Cíl žalobou jen poškodit žalované včetně žalovaného 3 je tak o to markantnější. Žalovaný 3 popírá, že by takové ovládnutí Dlužníka či žalovaného 1, existovalo..

K důkazu: Dovolání žalobce ze dne 26.11.2019 ve věci 32 ICm 2344/2017, dostupné v insolvenčním rejstříku Dlužníka, příloha č. 13

25. K nedostatku pasivní legitimace se vyjadřovali i ostatní žalovaní, zejména žalovaní 2, 4 a 5. S jejich argumentací se žalovaný 3 ztotožňuje a připojuje se k ní. Nehledě na uvedené podstatné skutečnosti, pro něž je nárok žalobce vůči žalovanému 3 bezpředmětný, poukazuje žalovaný 3 ještě na skutečnosti uváděné žalovaným 5 ve vyjádření ze dne 4. 3. 2019. Z nich vyplývá, že dividendy, které obdržel žalovaný 5, byly zcela v souladu s právem a nikdo po něm nemůže požadovat, aby cokoliv z toho vrátil (viz článek 13 Nařízení Rady ES č. 1346/2000 o úpadkovém řízení a rozsudek Rozsudek High Court of Justice ze dne 31. 1. 2019 předložený žalovaným 5). Pokud tedy žalobce a KSZ tvrdí, že k žalovanému 3 „protekly“ dividendy skrze žalovaného 5, svědčí i tyto skutečnosti o neopodstatněnosti nároku žalobce vůči žalovanému 3.

K důkazu: Rozsudek High Court of Justice ze dne 31.1.2019, již založeno do spisu žalovaným 5 podáním ze dne 4. 3. 2019

26. Podobným způsobem pasivní legitimaci žalovaných 2 – 5 charakterizuje i KSZ. V části IV. svého podání z 7. 6. 2021 se KSZ snaží široce popsat vztahy v údajné skupině žalovaného 1. K výplatám dividend tvrdí, že „*holdingové společnosti NWR, které vyplácely dividendy ovládajícím osobám, nepřidávaly k zisku, který ve skupině plynul především z činnosti OKD, téměř žádnou přidanou hodnotu, a jejich funkci v holdingovém řetězci je v tomto směru (čerpání dividend) pouze jako funkci zprostředkovatelskou*“ (odst. bod 65). Uzavírá tedy, že výplaty dividend byly pouze „*technickým přesunem finančních částek získaných v důsledku již ukončeného neúčinného právního jednání*“, tj. jednání Dlužníka. Již z těchto vět je zřejmé, že KSZ zcela ignoruje skutečnosti, které jsou obsahem spisu, ignoruje to, co o vyplácení dividend uváděli jak žalovaný 1, tak žalovaný 4 či 5, tj. že to, co vypláceli konkrétní žalovaní svým akcionářům nemělo žádnou souvislost ani věcnou ani časovou s tím, co žalovaný 1 obdržel podle Rozhodnutí I a II od Dlužníka. Ignoruje především to, že žalovaný 1 vyplatil svým akcionářům podstatně nižší částky, než byly dividendy podle Rozhodnutí I a II a že podstatně nižší částky vyplácel i žalovaný 5. Nejen to, KSZ ignoruje také, že Dlužník žalovaný 1 poskytnul podstatně vyšší částku, než kterou obdržel v období od vydání Rozhodnutí I (viz odst. 23 výše). O žádném technickém přesunu finančních částek mezi žalovanými tedy nemůže být řeč. Vyplacené finanční prostředky, a nejen ty, skončily zpět u Dlužníka.

Nenaplnění skutkové podstaty § 242 IZ

27. Již výše uvedené postačuje k tomu, aby byla žaloba zamítnuta, a to přinejmenším ve vztahu k žalovanému 3 z důvodu nedostatku pasivní legitimace ve smyslu § 237 IZ. Nejsou však naplněny ani předpoklady § 242 IZ.
28. Žalobce se domáhá určení neúčinnosti Rozhodnutí I a II na základě § 242 IZ. Skutkovou podstatu úmyslně zkracujících právních jednání (úkonů) podle § 242 IZ charakterizují tyto znaky:
- a) úmyslné jednání dlužníka, přičemž úmysl směřuje ke krácení věřitele a
 - b) druhé straně byl tento úmysl znám, nebo alespoň jí musel být znám se zřetelem ke všem okolnostem.

29. Žádný z uvedených znaků není naplněn:
- a) Úmyslné jednání Dlužníka směřující ke zkrácení věřitelů
- i) Jednání dlužníka prostřednictvím žalovaného 1
30. Odporovatelnými právními úkony Dlužníka jsou podle žalobce Rozhodnutí I a II, jako rozhodnutí jediného akcionáře Dlužníka přijatého v působnosti valné hromady. Oporou pro toto tvrzení má být rozsudek Nejvyššího soudu sp.zn. 29 ICdo 6/2012 ze dne 31.3.2014. Citovaný rozsudek je podle žalobce aplikovatelný i na tento případ, neboť soud v něm výslovně říká, že i rozhodnutí valné hromady může být odporovatelným právním úkonem společnosti.
31. Tvrzení žalobce o aplikovatelnosti závěrů citovaného rozsudku na tento případ je nesprávné. Uvedený rozsudek se týkal odporovatelnosti rozhodnutí jediného společníka v působnosti valné hromady, kdy toto rozhodnutí bylo posouzeno jako zvýhodňující právní jednání podle § 241 IZ. Skutková podstata tohoto ustanovení je jiná, než skutková podstata § 242 IZ, o který se opírá žaloba. Jednání dlužníka, které je kvalifikováno jako zvýhodňující právní jednání podle § 241 IZ má objektivní charakter, stačí, že v důsledku jednání dlužníka objektivně dojde ke zvýhodnění nějakého věřitele, nezáleží na úmyslu dlužníka. Oproti tomu, základním znakem úmyslně zkracujícího právního jednání podle § 242 IZ je úmysl dlužníka, a to úmysl směřující ke zkrácení věřitele. Pokud valná hromada (tj. i jediný akcionář v působnosti valné hromady) rozhoduje o vyplacení dividendy, jedná sice jako orgán společnosti (Dlužníka), nicméně rozhoduje o právu akcionáře vůči společnosti (Dlužníkovi) o vzniku jeho pohledávky vůči společnosti na zaplacení dividendy. Těžko tedy může valná hromada či jediný akcionář rozhodující v působnosti valné hromady o výplatě zisku vyjadřovat vůli společnosti, tj. Dlužníka, a proto takové rozhodnutí nemůže být považováno za úmyslné jednání Dlužníka.
32. Je tedy zřejmé, že pokud žalobce spatřuje úmyslné zkracující jednání Dlužníka v rozhodnutí jeho jediného akcionáře o výplatě dividendy, není naplněn základní znak zkracujícího jednání podle § 242 IZ, neboť Rozhodnutí I a II nevyjadřují úmysl Dlužníka, ale jen úmysl jeho akcionáře, který k žádnému zkrácení věřitelů nesměřoval (viz níže). Proto ani citovaný rozsudek NS ČR nelze na tento spor aplikovat a na jeho základě se domáhat neúčinnosti Rozhodnutí I a II.
33. Navíc, jak vyplývá z důkazů ve spise, úmysl akcionáře Dlužníka, tedy žalovaného 1, byl zcela jiný, než jak se jej snaží vykreslit žalobce a KSZ. Výmluvná je v tomto směru Výroční zpráva žalovaného 1 za rok 2010, z níž lze citovat: „*Velmi si vážíme našich vztahů s odběrateli, dodavateli a obcemi, v nichž působíme, a oceňujeme význam předvídatelnosti, jakožto aspektu naší podnikatelské činnosti v oblasti hornictví. I nadále se zaměřujeme na další zlepšování našich odběratelsko-dodavatelských vztahů...*“. Jak je popsáno i výše, žalovaný 1 investoval do Dlužníka značné prostředky, podporoval jeho rozvojové aktivity, podporoval modernizaci, bezpečnost a rozšíření těžební činnosti, včetně jejího propojení s dalšími investičními projekty v Polsku. Žalovaný 1 činil kroky k rozšíření těžební činnosti v rámci své skupiny s významným zapojením Dlužníka. Příkladem je plánovaná těžba v oblasti Morcinek nebo Frenštát. Zdokonalování činnosti Dlužníka samozřejmě přinášelo zisky

nejen Dlužníkovi, ale i jeho akcionářům a je tak naprosto protismyslné tvrdit, že cílem akcionáře bylo tento zdroj zisků, tj. Dlužníka, utlumit a zlikvidovat, a z toho dovozovat zkracující úmysl žalovaných.

K důkazu: Výroční zpráva žalovaného 1 za rok 2010 – úvodní podkapitola Lidé, Obchodní přehled – rozvoj podnikatelských činností a rozhovor s Mikem Salomonem v úvodu zprávy, již založeno ve spise

Výroční zpráva žalovaného 1 za rok 2011, str. 6, kapitola Rozvoj a str 7, kapitola Strategie, již založeno ve spise

34. Konečně, žalovaný 1 se v Rozhodnutích I a II opíral o informace a návrh představenstva Dlužníka, které navrhlo jedinému akcionáři rozdělení vytvořeného zisku tak, jak Rozhodnutí I a II určila. Ze zápisu z jednání představenstva Dlužníka, které do spisu založilo KSZ, vyplývá, že představenstvo Dlužníka návrh na rozdělení zisku učinilo při pečlivém zvážení veškerých okolností, které jsou pro rozhodnutí o rozdělení zisku významné, včetně vztahů s obchodními partnery, plánovanými investicemi a pokračováním těžební činnosti. O žádném zkracujícím úmyslu Dlužníka ani kohokoliv jiného tak nemůže být řeč.

K důkazu: Zápis č. 45 ze zasedání představenstva Dlužníka z 14.5.2012, již založen do spisu podáním KSZ ze dne 7.6.2021

ii. Úmysl Dlužníka a žalovaného 1 v době napadaných jednání

35. Žalobce zdůrazňuje, že „z hlediska úmyslu je nezbytné, aby bylo Dlužníku v okamžik činění zkracujícího úkonu známo, že dojde ke zkrácení“ (viz bod 35 podání žalobce z 7.12.2021). Podle něj tedy úmysl musí být přítomen v samotném zkracujícím jednání, jimiž jsou podle žalobce Rozhodnutí I a II.
36. Jak žalobce sám říká, zkracující úmysl musí být přítomen v samotném zkracujícím jednáním. Už z toho je zřejmá neopodstatněnost snahy žalobce spatřovat zkracující úmysl v systematickém vyplácení dividend v letech 2006-2012 ve výši celkově přesahující 65 mld. Kč (viz shrnutí v odst. 5 písm. f); zkracující úmysl není k čemu přiřadit. Z výročních zpráv Dlužníka pak vyplývají skutečnosti dokumentující úmysl Dlužníka i jeho akcionáře (tj. žalovaného 1) zcela opačný, než jaký se žalobce pokouší tvrdit. V letech 2010 a 2011 a v letech následujících Dlužník opakovaně deklaroval svůj záměr rozvíjet a upevňovat svoji pozici v rámci uhelného důlního průmyslu, aby i nadále byl spolehlivým partnerem na trhu pro své obchodní partnery a byl pilířem moravskoslezské ekonomiky. Citovat lze z výroků představitelů Dlužníka ve výroční zprávě za rok 2010: „Společnost OKD je jedním ze základních pilířů moravskoslezské ekonomiky, což přináší odpovědnost nejen ve vztahu k akcionářům a zaměstnancům, ale současně k celému regionu. (...) „Vedení klade důraz na další zlepšení dodavatelsko-odběratelských vztahů“ (úvodní slova Klause-Dietera Becka, str. 9 a 10). Na to navázal místopředseda představenstva Ján Fabián slovy: „...abychom predstavovali pro naše obchodní partnery, dodavatele, municipality a v neposlední řadě pro naše akcionáře spolehlivého partnera, jehož podnikání je transparentní a zaměřené na maximalizaci spokojenosti, a tím i zisku“ (str. 12 výroční zprávy Dlužníka za rok 2010). Tato slova dokládá i řada investičních aktivit a programů. V rámci POP 2010 byla modernizována důlní technologie prakticky ve všech dolech Dlužníka. Šlo o

projekt v celkové hodnotě téměř deset miliard Kč, který byl největší ucelenou investicí do důlní technologie v historii Dlužníka s cílem podstatně zlepšit produktivitu práce a těžít více uhlí pomocí moderní technologie přizpůsobené těžbě v hůře dostupných oblastech (str. 24 a 25 výroční zprávy Dlužníka za rok 2010). Program Safety 2010 zajistil Dlužníkovi nejmodernější ochranné a technické pomůcky, jaké jsou na světovém trhu k dispozici. Dlužník rovněž investoval do vzdělávání pracovníků, což je dalším dokladem dlouhodobé strategie růstu a rozvoje (str. 8 výroční zprávy Dlužníka za rok 2010). Se stejným záměrem připravoval těžbu v nových lokalitách; v roce 2010 byly dokončeny studie EIA pro nové lokality dolu Karviná, dolu Darkov či dolu ČSM (str. 28 výroční zprávy Dlužníka za rok 2010).

37. Rovněž v roce 2011 pokračovalo zabezpečování dalšího rozvoje a představitelé Dlužníka tento rozvoj deklarovali jako základní prioritu společnosti. Předseda představenstva Klaus-Dieter Beck uvedl: *„Výsledky nás utvrdily v tom, že jsme se vydali správnou cestou, i když bude ještě dlouhá a náročná. Zdárně jsme pokračovali v programu PERSPEktiva 2015: zahájení důležitých projektů týkajících se modernizace technologií, rozvoj těžby v nových oblastech a změna organizační struktury. To vše s vědomím, že jen úspěšné dokončení těchto aktivit zajistí naší firmě a zprostředkovaně i celému regionu dlouhodobou perspektivu.“* (úvodní slovo k výroční zprávě Dlužníka za rok 2011). Tyto cíle byly realizovány. Na program POP 2010 navázal v roce 2011 program PERSPEktiva 2015, který byl dokončen v roce 2015 a úspěšně uvedl do provozu nové technologie pro dobývání uhlí. Součástí projektu PERSPEktiva 2015 byly dodávky strojů a zařízení pro projekt LOGISTIKA. Projekt LOGISTIKA, zahájení v roce 2015 a dokončeny v roce 2015 byl zaměřen na zvýšení efektivity při manipulaci s materiálem a při jeho dopravě ze skladu k zákazníkovi nebo mezi pracovišti v dole. Celková hodnota investic do projektu PERSPEktiva, včetně investiční části do projektu LOGISTIKA dosáhla částky 3 668 868 000 Kč.
38. V roce 2011 byly realizovány projekty, které byly spolufinancovány EU, např. projekt OPTI-MINE, jehož cílem bylo zvýšit konkurenceschopnost, a zejména bezpečnost práce zavedením nových ICT technologií a aplikací. Společně s Dlužníkem se na tomto projektu podílela celá řada zahraničních partnerů. Do stejné oblasti byl zaměřen i projekt FEATureFACE zaměřený na zvýšení bezpečnosti práce vývojem systému senzorů zabraňujících kolizi mezi pohyblivým důlním strojem a osádkou. I tento projekt byl spolufinancován EU a Dlužník se na něm opět podílel společně s dalšími zahraničními partnery. V programech dotovaných EU pokračoval Dlužník i v roce 2013. V tomto roce začal participovat na novém projektu AMSSTED financovaném EU a zaměřeném na zlepšení způsobu zajišťování důlních děl ve velkých hloubkách. K tomu například strana 22 a násl. výroční zprávy Dlužníka za rok 2012 a strana 16 výroční zprávy Dlužníka za rok 2013.

K důkazu: Výroční zprávy Dlužníka za rok 2012 a 2013, již založeny ve spise

39. Všechny uvedené projekty směřovaly k získání a ovládnutí nových technologií, zvýšení bezpečnosti práce či rozšíření důlní činnosti do nových ložisek, které by bez těchto technologií byly nedostupné, či dostupné jen za ztížených technologických podmínek a zvýšených nákladů. Jejich realizace tak směřovala k překonávání a eliminování rizik těžební činnosti a výkyvů v hospodaření s tím spojených. Tyto projekty vyvracejí

nařčení žalobce o „vědomém ignorování cyklicity hornické činnosti dlužníka“, jakož i nařčení o podřízení veškeré činnosti jedinému cíli – přesunout majetek Dlužníka k žalovaným, jak je shrnuto v odst. 4 písm. c) a 5 výše.

40. Kroky Dlužníka v letech 2011 a 2012, v nichž bylo rozhodnuto o napadených dividendách, byly zaměřeny na upevnění pozice a další rozvoj společnosti, jakož i zlepšování jejích vztahů s obchodními partnery, tj. s jejími věřiteli. Nové partnery, tedy i věřitele, Dlužník získával nejen v rámci své běžné podnikatelské činnosti, ale dokonce i pro realizaci nových projektů, na nichž se podílela EU. Od roku 2011 začal spolupracovat s řadou významných nadnárodních společností a vzdělávacích institucí, což dokládá, životaschopnost projektů, do nichž vstoupil a zároveň i důvěru celé řady partnerů, s nimiž tyto projekty realizoval. Veřejnoprávně financované projekty provádí přísná skrutina osob, které se na nich podílejí, jejich spolehlivosti a odborné a finanční způsobilosti. Účast na těchto projektech jen podtrhuje spolehlivost a dobré postavení a finanční zdraví Dlužníka. Dlužník by nemohl participovat na žádném takovém projektu, pokud by bylo patrné, že svým jednáním a činností ohrožuje své obchodní partnery a věřitele.
41. Žalovaný 1, jehož Rozhodnutím I a II žalobce přisuzuje zkracující úmysly Dlužníka, svými investicemi popsaný rozvoj Dlužníka umožnil a podpořil. Svými investicemi zajistil Dlužníkovi přístup k moderním zařízením a technologii pro realizaci jeho rozvojových plánů v hornické činnosti a bezpečnosti práce. Popsaný přehled investic a rozvojových projektů realizovaných Dlužníkem, na nichž výrazně participoval žalovaný 1, pak dokládá, že nejen úmysly Dlužníka ale i žalovaného 1, byly přesně opačné, než tvrdí žalobce; směřovaly k rozvoji Dlužníka a upevnění jeho pozice na trhu. Kromě toho, jak bylo prokázáno výše, žalobcovo tvrzení o 12 mld. Kč vyplacených vzhůru akcionářskou strukturou Dlužníka je nepravdivé a žalovaný 1 vyplacené prostředky investoval zpět do Dlužníka právě na podporu uvedených projektů a rozvojových aktivit.

*K důkazu: Úplný výpis Dlužníka z obchodního rejstříku, již založeno ve spise
Výroční zprávy Dlužníka z let 2011-2015, již založeny ve spise*

42. Rozvoj podnikání Dlužníka v letech, jichž se týkají Rozhodnutí I a II, jakož i v letech předcházejících, dovolovala jeho hospodářská a finanční situace. Dlužník byl dlouhodobě ziskovou a prosperující společností, a to i přes globální krizi v letech 2008 a 2009. V tomto řízení to už dostatečně vysvětlil a prokázal žalovaný 1, zejména svým podáním ze dne 31. 1. 2022 a důkazy k němu přiloženými. Na tato vysvětlení a důkazy žalovaný 3 odkazuje, ztotožňuje se s nimi a jen připomíná, že EBITDA (hrubý provozní zisk) Dlužníka v letech 2006 až 2012 byla trvale vysoká¹ a dokládala jeho schopnost generovat hotovostní toky i jeho ziskovost. V letech 2010 a 2011, za něž byly Rozhodnutím I a II vypláceny dividendy, EBITDA Dlužníka přesahovala 10 mld. Kč.

¹ Z výročních zpráv Dlužníka vyplývá, že jeho EBITDA byla dle českých účetních standardů v letech 2006-2012 následující:

v roce 2006	7.207.671.000 Kč – Výroční zpráva Dlužníka za rok 2006, str. 8 a 21
v roce 2007	9.535.249.000 Kč - Výroční zpráva Dlužníka za rok 2007, str. 77 a 115
v roce 2008	16.709.497.000 Kč - Výroční zpráva Dlužníka za rok 2008, str. 85 a 125
v roce 2009	6.115.385.000 Kč - Výroční zpráva Dlužníka za rok 2009, str. 53
v roce 2010	11.492.416.000 Kč - Výroční zpráva Dlužníka za rok 2010, str. 69
v roce 2011	12.064.309.000 Kč - Výroční zpráva Dlužníka za rok 2011, str. 53
v roce 2012	6.121.006.000 Kč - Výroční zpráva Dlužníka za rok 2012, str. 41

Hospodářské výsledky v době Rozhodnutí I a II žalobce tak potvrzovaly jeho finanční stabilitu, potvrzovaly trvalý pozitivní trend jeho hospodaření, který ani výplata dividend nemohla ohrožit.

43. S dalším rozvojem a investicemi počítal Dlužník i v květnu 2012, kdy navrhoval žalovanému 1 výplatu dividend podle napadaného Rozhodnutí II. Představenstvo na svém zasedání dne 14. 5. 2012 projednávalo předpoklady dalšího rozvoje a rozvojové aktivity včetně investic do nových těžebních oblastí, jak je popsáno výše. Konkrétně šlo o prohlubování šachet na závodech ČSA a Lazy, rozšíření těžební oblasti Dolu Karviná s cílem dosažení zásob v Dětmarovicích; pro tento proces byla připravována dokumentace EIA. Šlo o plánování kroků směřujících k propojení dolu ČSM a nové těžební oblasti žalovaného 1 v Polsku (důl Morcinek), investice do projektu Příbor (rozšíření dolu Paskov), o investici do projektu LOGISTIKA k zlepšení důlní dopravy. Konečně byly diskutovány investice do nových projektů Karviná, Orlová a Frenštát, kde byl plánován a zahájen výkup pozemků pro nová těžební místa a proces EIA. Ze zápisu z tohoto jednání představenstva je patrné, že i při navrhované výplatě dividendy Dlužník počítá s velkým množstvím rozvojových aktivit a investic, tedy s pokračováním své činnosti a s tím, že bude moci pokrýt nejen běžný provoz, ale i jeho rozšiřování.
44. Z toho všeho je zřejmá neopodstatněnost tvrzení žalobce o úmyslu zkrátit věřitele spatřovaném v negativním dlouhodobém vývoji hospodaření Dlužníka a ve vědomém ignorování cyklicity hornické činnosti dlužníka. Naopak, jak potvrzuje i tisková zpráva OKD a.s. z 15. února 2022, zvýšením počtu dolů se rizika potenciálního neúspěchu rozkládají, a proto je možné bezpečně plánovat těžbu na roky dopředu.

K důkazu: Výroční zprávy Dlužníka za rok 2006 – 2012, již založeny ve spise

Zápis ze zasedání představenstva Dlužníka ze dne 14. 5. 2012, založen do spisu KSZ podáním ze dne 7. 6. 2021

Tisková zpráva OKD, a.s. ze dne 15. 2. 2022, příloha č. 14 a rovněž k nalezení zde <https://www.okd.cz/cs/media/tiskove-zpravy/hospodarsky-vysledek-okd-za-rok-2021-dosahl-dle-predbezných>

45. Zbývá jen připomenout, že tvrzení žalobce nejsou jen neopodstatněná, ale v řadě případů jsou i záměrnou manipulací s čísly. Příkladem za všechny je jeho tvrzení o tom, že Rozhodnutím II Dlužník vyplatil na dividendě pětinasobně vyšší částku, než jakého dosáhl zisku. Žalobce své závěry zakládá na tom, že Rozhodnutí II určilo dividendu ve výši přesahující 6 mld. Kč, ačkoliv za rok 2012 Dlužník dosáhl zisku jen přes 1 mld. Kč. To je, jak bylo řečeno, hrubá manipulace. V květnu 2012 zisk za rok 2012 nebyl a nemohl být znám, a proto se nemohlo rozhodovat o jeho rozdělení. Rozhodnutí II přijaté v květnu 2012, rozdělovalo zisk za rok předcházející, tedy za rok 2011, kdy Dlužník vytvořil zisk přesahující 6 mld. Kč a vyplacená dividendu tomuto zisku odpovídala. Navíc, v době, kdy bylo Rozhodnutí II přijímáno, byly hospodářské výsledky stále pozitivní, tržby stejně jako objem prodeje přesahovaly rozpočet, rovněž EBITDA přesahovala rozpočtovanou částku a čistý zisk byl vyšší než plánovaný cíl. Dlužník disponoval uspokojivou hotovostí a jeho pohledávky byly v dobrém stavu. Takto situaci hodnotili členové jeho představenstva a bylo zřejmé, že ukazatele, které představenstvo Dlužníka mělo k dispozici, nenaznačovaly žádný zásadní zvrat ve

vývoji důlní činnosti Dlužníka. Ze všech těchto skutečností vyplývá jediný závěr. Rozhodnutí II bylo jen realizací základního práva akcionáře na podíl na zisku ve výši odpovídající zisku vytvořenému za daný rok.

K důkazu: Zápis č. 45 ze zasedání představenstva Dlužníka z 14.5.2012, již založen ve spise

46. Podle žalobce tkví zkracující úmysl Dlužníka vyjádřený v Rozhodnutí I a II ve znalosti žalovaných o negativních důsledcích, které měly údajně vyplývat ze „*systematických jednání*“ v minulosti, od roku 2006 (korporační kroky Dlužníka, úvěrová a obchodní politika Dlužníka, vedení účetnictví, tvorba rezerv), jež bylo možno dovodit z Posudku Novota ze dne 27. 6. 2005 oceňujícího právního předchůdce Dlužníka. Žalobce tím však opět potvrzuje neudržitelnost svých tvrzení. Nejdříve správně s odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu zdůrazňuje, že o zkracující jednání může jít jen tehdy, pokud je úmysl přítomen v samotném zkracujícím jednání, tj. v Rozhodnutí I a II. Úmysl v nich vtělený se však snaží prokázat nejrůznějšími jednáními a skutečnostmi z minulosti. Jak bylo řečeno a doloženo výše, Rozhodnutí I a II byla činěna v době, kdy Dlužník dlouhodobě vykazoval pozitivní hospodářské výsledky. Z nich Dlužník i žalovaný 1 naprosto oprávněně vycházeli a neměli v dané době žádný důvod svá rozhodnutí podřizovat závěrům znaleckého posudku zpracovaného před více než šesti, resp. sedmi, lety, který navíc oceňoval jinou osobu, než je Dlužník, a byl zpracován pro zcela jiný účel. Ostatně, závěry Posudku Novota například pokud jde o výši nákladů na útlum důlní činnosti ve výši 36.8 mld. Kč, které žalobce zmiňuje v bodě 23 svého vyjádření ze 7. 4. 2021, byly překonány, a to dokonce i posudky, které zadal sám žalobce. K tomu např. Znalecký posudek č. 7/2018 ze dne 7. 3. 2018 zpracovaný A-Consult plus, spol. s r.o. na straně 100 a 131 nebo Znalecký posudek č. 3/2017 ze dne 28. 2. 2017 zpracovaný A-Consult plus, spol. s r.o. na straně 97 a 100. Oba tyto posudky zmiňují celkové náklady na útlum dolů více než čtyřnásobně nižší. Navíc, žalobce vůbec neříká, z čeho dovozuje znalost žalovaného 3 o Posudku Novota.

K důkazu: Znalecký posudek č. 7/2018 ze dne 7. 3. 2018 zpracovaný A-Consult plus, spol. s r.o., v insolvenčním rejstříku Dlužníka, příloha č. 15

Znalecký posudek č. 3/2017 ze dne 28. 2. 2017 zpracovaný A-Consult plus, spol. s r.o., v insolvenčním rejstříku Dlužníka, příloha č. 16

47. Konečně, byť argumentace žalobce „*historickými korporačními transakcemi*“ je irelevantní, podrobně se k jednotlivým tvrzením žalobce již vyjádřili ostatní žalovaní, zejména žalovaný 1 a 2. Vyjádřili se jak k tvrzením o vedení účetnictví a tvorbě rezerv, tak k napadaným korporačním transakcím v letech 2006 – 2008, jakož i k transakcím finanční povahy v letech předcházejících Rozhodnutím I a II. Žalovaný 3 se s argumentací ostatních žalovaných plně ztotožňuje, odkazuje na ni a dodává, že je jí vyvráceno tvrzení žalobce o oslabení Dlužníka korporačními transakcemi v letech 2006 a 2008 a o nedostatečné tvorbě rezerv, jak je shrnuto v odst. 5 písm. d) výše. K tvrzení žalobce ohledně vedení účetnictví a tvorby rezerv Dlužníkem žalovaný 3 jen připomíná významný aspekt spojený s tím, že Dlužník v letech 2011 až 2013 čerpal dotace z veřejných zdrojů (viz bod 38 výše). Je obecně známo, že takovému čerpání vždy předchází důsledná kontrola stavu společnosti, včetně jejího účetnictví. Součástí dokumentace předkládané poskytovateli dotace společně s žádostí o dotace jsou

auditované účetní závěrky, účetní výkazy, daňová přiznání, jakož i další dokumentace dokládající dobrý stav a ekonomickou stabilitu společnosti. Nejen účetní závěrky auditované renomovaným auditorem KPMG, ale i opakované poskytnutí dotací tedy potvrzují, že Dlužník byl nejen spolehlivým partnerem, ale jeho účetnictví bylo vedeno řádně a spolehlivě, včetně vytváření požadovaných rezerv. Ke spolehlivosti a správnosti účetnictví Dlužníka patrně dospěl i zdejší soud ve sporu vedeném pod sp. zn. 15 Cm 225/2016, což vyplývá i z odvolání Dlužníka jako žalobce v citovaném sporu, které je založeno v insolvenčním rejstříku vedeném zdejším soudem pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016, bod 42.

K důkazu: Odvolání Dlužníka ve sporu vedeném pod sp. zn. 15 Cm 225/2016, v insolvenčním rejstříku Dlužníka, příloha č. 17

48. KSZ v podání ze 7.6.2021 popisuje hospodaření Dlužníka v letech 2011 a 2012, včetně trendů vývoje hospodářské situace Dlužníka na pozadí vývoje cen na trhu s uhlím. Při popisu vývoje cen na trhu s uhlím a vůbec mezinárodního trhu s energetickým uhlím od roku 2011 vychází z výroční zprávy NWR Plc za rok 2014 a z Prospektu k emisi dluhopisů v roce 2014 (odst. 152-155 podání KSZ). S poukazem na tyto listiny KSZ tvrdí, že rok 2011 byl ve znamení počínajícího poklesu cen uhlí a s tím souvisejícího zhoršení ukazatelů hospodaření Dlužníka a že v roce 2012 se tento trend již projevil naplno. Dále tvrdí, že ani další kroky v letech 2013 a 2014 negativní trend nezvrátily (části X. a XI. podání KSZ). Z těchto skutečností a dokumentů, z nichž je dovozuje, činí KSZ závěr, že Rozhodnutí I a II představovala úmyslné jednání Dlužníka a jeho srozumění s tím, že nebude schopen uspokojit pohledávky svých věřitelů (odst. 176, 177, 226 a 231 podání KSZ).
49. Z uvedeného je zřejmé, že KSZ posuzuje hospodářskou situaci Dlužníka v letech 2011 a 2012 optikou roku 2014 a 2015, tj. zpětně a se znalostí a pod vlivem skutečného vývoje. Touto optikou také posuzuje vědomí jediného akcionáře Dlužníka, s nímž činil Rozhodnutí I a II. Proto byl akcionář Dlužníka (žalovaný 1) údajně srozuměn s tím, že výplata dividend podle Rozhodnutí I a II povede ke zkrácení věřitelů Dlužníka. Tvrdit, že o tom, co se vědělo v roce 2014 a 2015 musel Dlužník, resp. žalovaný 1, vědět už o dva až tři roky dříve, je pouhou nepodloženou manipulativní zkratkou, jejíž podstata spočívá ve rčení „po bitvě je každý generál“. To znamená, že stejně jako tvrzení žalobce, jsou i tvrzení KSZ o zkracujícím úmyslu v Rozhodnutích I a II nesprávná a dovozují úmysl Dlužníka (žalovaného 1) ze skutečností, ležících mimo dobu, v nichž byla uvedena rozhodnutí činěna.
50. Ke zpětnému pohledu KSZ a žalobce je pak třeba dále poznamenat, že i současný stav OKD a.s., tj. společnosti, která navázala na důlní činnost Dlužníka, potvrzuje neudržitelnost žalobních tvrzení, jakož i to, že retrospektivní výklad kroků Dlužníka (Rozhodnutí I a II) nemůže nic vypovídat o tehdejší realitě. Začátkem května 2016 Dlužník podal insolvenční návrh, ovšem už krátce poté začaly ceny uhlí růst a v roce 2017 a 2018 Dlužník dosahoval zisku v řádech miliard Kč. Přesto byl v dubnu 2017 závod Dlužníka, bez jakýchkoliv závazků, vyveden za necelých 80 mil. Kč do státem vlastněné společnosti. V září 2020 vláda ČR rozhodla o ukončení těžby v dolech OKD a.s. Již v únoru 2022 OKD a.s. přitom oznamuje dosažení rekordních zisků v roce 2021 a úspěchy OKD a.s. jsou korunovány v dubnu 2022, kdy Ministerstvo financí zadává analýzu možného pokračování těžby. Jak ukazují uvedené údaje, u státem vlastněné

společnosti došlo k zásadnímu obratu v přístupu k podnikatelské činnosti v průběhu necelých 18 měsíců. Žalovaným však žalobce a KSZ přisuzují, že v roce 2011 a 2012 přesně věděli, co se stane o čtyři roky později, resp. že o čtyři roky později bude zjištěn úpadek Dlužníka, a proto Dlužník nebude schopen uspokojit své věřitele. Už jen popsany vývoj posledních let potvrzuje nesmyslnost této představy.

K důkazu: graf vývoje cen uhlí, příloha č. 18

Výroční zpráva Dlužníka za rok 2017, str. 6, příloha č. 19 rovněž založená ve sbírce listin Dlužníka

Výroční zpráva Dlužníka za rok 2018, str. 21, příloha č. 20 rovněž založená ve sbírce listin Dlužníka

Výroční zpráva OKD, a.s. za rok 2018, str. 5 a str. 7, příloha č. 21 a rovněž založená ve sbírce listin OKD, a.s. (právního nástupce Dlužníka)

*Tisková zpráva OKD, a.s. ze dne 11. 4. 2022
<https://www.okd.cz/cs/media/tiskove-zpravy/ministerstvo-financi-zadalo-okd-analyzu-mozneho-pokracovani>, příloha č. 22*

*Tisková zpráva OKD, a.s. ze dne 15. 2. 2022
<https://www.okd.cz/cs/media/tiskove-zpravy/hospodarsky-vysledek-okd-za-rok-2021-dosahl-dle-predbezných>, příloha č. 14*

*Tisková zpráva OKD, a.s. ze dne 21. 9. 2020
https://www.okd.cz/cs/media/tiskove-zpravy/tezba-v-dole-csa-a-v-dole-darkov-skonci-na-konci-unora-2021?FfArticleItem_page=8,
příloha č. 23*

iii. Úmysl směřující ke zkrácení věřitelů

51. Aby bylo možno hovořit o naplnění požadavku § 242 IZ, musí zkracující úmysl směřovat ke krácení věřitelů. Takový úmysl je dán tehdy, pokud dlužník skutečně zamýšlí některé své věřitele zkrátit, nebo i tehdy, kdy je dlužníku známo, že jeho jednání by mohlo věřitele zkrátit, a jednání vzdor této vědomosti uskuteční. Úmysl dlužníka musí existovat v době daného právního jednání, tj. v době daného právního jednání dlužník musí alespoň vědět o existenci věřitelů, jejichž pohledávky by v důsledku jeho jednání nemohly být uspokojeny (srov. rozsudek NS ze dne 27.6.2012 sp. zn. 21 Cdo 2975/2011, rozsudek NS ze dne 22.12.2015 sp. zn. 29 ICdo 48/2013, dále Tichý L. in Švestka, J., Dvořák, J., Fiala, J., a kol. Občanský zákoník. Komentář. Svazek I. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2014, s. 1500; komentář se týká § 590 občanského zákoníku, jehož dikce je však v této věci stejná jako § 242 IZ). Sám žalobce v bodech 33 - 35 podání ze dne 7.12.2021 zkracující úmysl i jeho časové aspekty charakterizuje stejně. Ve stejném podání žalobce identifikuje věřitele, kteří měli být Rozhodnutími I a II zkráceni, a těmi jsou Česká spořitelna, a.s., Československá obchodní banka a.s., KBC Bank Deutschland AG a banka Natixis.
52. Žalobcem uvádění věřitelé Natixis, Česká spořitelna, a.s. a Československá obchodní banka a.s. přihlásili svoje pohledávky do insolvenčního řízení Dlužníka. Jak Dlužník uvedl v insolvenčním návrhu, nebyly pohledávky těchto věřitelů splatné a splatnými se staly až tím, že je tito věřitelé zesplatnili z důvodu zahájení insolvenčního řízení na

majetek Dlužníka. Ke zkrácení těchto věřitelů tak mohlo dojít až jednáním Dlužníka v roce 2016 (podáním insolvenčního návrhu), popřípadě později, kdy Dlužník se souhlasem žalobce vyvedl svůj podnik do samostatné společnosti a akcie této společnosti prodal. Tím se Dlužník za částku necelých 80 mil. Kč zbavil možnosti svou podnikatelskou činností generovat jakékoliv zisky, a to v době, kdy ceny uhlí rostly a kdy v prvních měsících roku 2017 Dlužník generoval EBITDA ve výši 1 088 mil. Kč. I z toho je zřejmé, že mezi Rozhodnutím I a II a případným zkrácením uvedených věřitelů není žádná souvislost a že Rozhodnutím I a II nelze přisuzovat ani vědomí o tom, že by pohledávky těchto věřitelů nemusely být uspokojeny, natož úmysl je zkrátit.

53. Dále, k úmyslu Dlužníka tyto věřitele zkrátit, tj. alespoň k jeho vědomí o tom, že uspokojení jejich pohledávek může být plněním podle Rozhodnutí I a II ohroženo, žalovaný 3 odkazuje na vyjádření žalovaného 1 ze dne 31. 1. 2022 a důkazy k němu přiložené, z nichž vyplývá, že i kdyby tyto pohledávky byly splatné v době Rozhodnutí I nebo II, jejich splacení dlužníkem nebylo ohroženo, jeho finanční situace na všechny tyto pohledávky plně stačila.

K důkazu: Zpráva o hospodářské situaci OKD a vyjádření insolvenčního správce k Reorganizačnímu plánu ze dne 21.8.2017, strana 2 a 3, příloha č. 24 a v insolvenčním rejstříku Dlužníka

Smlouva o prodeji akcií, nepodepsaná verze založena do sbírky listin právního nástupce Dlužníka, příloha č. 25

54. Navíc, pokud jde o věřitele, které jako jediné zkrácené identifikuje žalobce, jejich pozice se výplatou dividend podle Rozhodnutí I a II ani nemohla změnit. Jde o věřitele z ECA úvěru, kde Dlužník a žalovaný 1 byli spoludlužníky, tj. oba měli povinnost úvěr splácet. Dividenda byla placena jednomu ze spoludlužníků (žalovanému 1), a to tomu z nich, který ECA úvěr pravidelně splácel. Vzhledem k postavení Dlužníka a žalovaného 1 jako spoludlužníků z ECA úvěru, nemohla jakákoliv platba částek Dlužníkem žalovanému 1 nic změnit na možnosti věřitelů dosáhnout uspokojení jejich pohledávek z ECA úvěru – byly jim k dispozici stále stejné zdroje a stejné povinné osoby pro uspokojení jejich pohledávek z ECA úvěru.

55. Významné je rovněž, že ECA úvěr byl pravidelně splácen, což potvrzuje KSZ ve svém vyjádření ze dne 7. 6. 2021, vyplývá to i z textu ECA úvěru založeného do spisu KSZ, jakož i z přihlášek uvedených věřitelů v insolvenčním rejstříku (věřitelé ECA úvěru přihlásili necelou třetinu původně čerpané částky). Je tedy zřejmé, že ECA úvěr byl splácen, byla zde vůle i schopnost jej splácet, a to nejen v době Rozhodnutí I a II, ale ještě v roce 2016. ECA úvěr věřitelé zesplatnili nikoliv pro jeho nesplacení, ale proto, že podáním insolvenčního návrhu došlo k porušení závazků Dlužníka (covenants). Nejen, že pozice těchto věřitelů se vyplácením dividend podle Rozhodnutí I a II nemohla změnit, jak bylo doloženo výše, ale důvody, pro které přihlásili své pohledávky do insolvenčního řízení, neměly žádnou souvislost s plněním podle Rozhodnutí I a II a nastaly mnohem později.

K důkazu: ECA úvěr, již založen do spisu podáním KSZ ze dne 7. 6. 2021

Přihláška č. 325 – Natixis, založena v insolvenčním rejstříku, příloha č. 26

Příhláška č. 454 – Česká spořitelna, založena v insolvenčním rejstříku, příloha č. 27

Příhláška č. 456 – ČSOB, založena v insolvenčním rejstříku, příloha č. 28

56. Ze všech uvedených skutečností je zřejmé, že úmysly Dlužníka a jeho akcionáře nesměřovaly a nemohly směřovat k omezení schopnosti Dlužníka uspokojit jeho věřitele a obchodní partnery. Rozhodnutí I a II tedy nebyla a nemohla být vedena žádným zkracujícím úmyslem. Tvzení žalobce o naplnění tohoto znaku skutkové podstaty upravené v § 242 IZ jsou tedy zcela neopodstatněná.
57. Ani podání KSZ ze 7. 6. 2021 na tomto závěru nic nemění a nemůže změnit. Kromě věřitelů, o nichž žalobce tvrdí, že byli zkráceni, KSZ v části VI pod názvem „podstatné závazky NWR v letech 2011-2012“ poukazuje ještě na revolvingový úvěr Additional Permitted Subordinated Financial Indebtedness ze dne 7. 2. 2011 a závazky z dluhopisů vydaných žalovaným 18. 5. 2007. Jak tyto závazky souvisejí se zkrácením věřitelů Dlužníka, jakož i s tímto řízením, není jasné. Uvedený revolvingový úvěr byl 15. 12. 2012 splacen, jak ostatně uvádí sám KSZ (odst. 121 podání KSZ z 7. 6. 2021), a dluhopisy vydané žalovaným 1 v roce 2007 zavazovaly jen žalovaného 1 a Dlužníka a jeho věřitelů se nijak netýkaly.

b) Vědomí žalovaného 3 o zkracujícím úmyslu

58. Jak bylo prokázáno výše, žádný zkracující úmysl Dlužníka při přijímání Rozhodnutí I a II nemohl existovat a neexistoval. Nemůže být tedy splněn ani další znak skutkové podstaty upravené v § 242 IZ, tj. vědomost žalovaného 3 (ani kohokoliv jiného) o tomto neexistujícím úmyslu.
59. Uzavřít lze tedy, že žádný ze znaků skutkové podstaty § 242 IZ není žalovaným 3 naplněn a žaloba je tedy vůči němu zcela bezpředmětná.

V.

60. Pro úplnost se žalovaný 3 vyjadřuje i k tvrzením žalobce v jeho posledním podání ze dne 1. 3. 2022 o (ne)použitelnosti závěrů usnesení Policie ČR o odložení trestních věcí.
61. Součástí soudního spisu v tomto sporu je i Usnesení NCOZ č.j. NCOZ-2944-1312/TČ-2016-417704-H, které spolu se svým podáním předložil žalovaný 1 dne 31. 1. 2022. Dále žalovaný 1 označil k důkazu rovněž další usnesení téhož útvaru, usnesení NCOZ-6082-238/TČ-2017-417704-H, které však nepředložil, jelikož jej v té době neměl k dispozici a žalovaný 3 jej k dispozici zatím nemá. Uvedenými usneseními Policie ČR odložila trestní stíhání pro podezření ze spáchání zločinu porušení povinnosti při správě cizího majetku, poškození věřitele, zvýhodnění věřitele a přečinu způsobení úpadku. Žalovaný 1 připomněl, že tvrzení žalobce v tomto řízení jsou identická s tvrzeními oznamovatelů v uvedených trestních řízeních. Rovněž uvedl, že Policie ČR prováděla celou řadu důkazů a vyslechla velké množství svědků. Trestní věci odložila s odůvodněním, že nejde o trestný čin a není ani namístě věc vyřídit jinak, neboť nejsou splněny znaky skutkové podstaty prověřovaných trestných činů, a to znaky týkající se

subjektivní i objektivní stránky trestného činu. To znamená, že Policie ČR na základě provedených důkazů dospěla k závěru, že nebyl u prověřovaných osob úmysl zkrátit věřitele Dlužníka a ani žádní věřitelé Dlužníka zkráceni nebyli. Citovat lze především závěry Policie uvedené na stránkách 115, 123, 125, 129, 133 a 154 usnesení NCOZ č.j. NCOZ-2944-1312/TČ-2016-417704-H. Žalobce se proti předložení výše uvedených usnesení k důkazu vymezuje v podání ze dne 1. 3. 2022 tvrzením o rozdílech v „přísnosti“ důkazního břemene v civilním a trestním řízení.

62. Citované usnesení bylo žalovaným 1 předloženo k důkazu o tom, že znaky skutkové podstaty § 242 IZ nejsou naplněny. Jde o jeden z důkazů vyvracejících oprávněnost žaloby, důkaz svým obsahem, rozsahem a důkladností šetření Policie ČR podstatný a významný. Soud si jej vyhodnotí tak, jako jiné důkazní prostředky. Polemika žalobce o rozdílech v důkazním břemenu v trestním a civilním řízení je proto bezpředmětná. Žalobce má v tomto řízení důkazní břemeno a musí prokázat, že Rozhodnutí I a II jsou úmyslně zkracujícími právními úkony Dlužníka a že o tomto úmyslu žalovaní věděli. Usnesení Policie ČR označená žalovaným 1 k důkazu prokazují, že žalobce své důkazní břemeno neunáší.

VI.

63. Na základě všech výše uvedených skutečností žalovaný 3 navrhuje, aby soud žalobu zamítl v plném rozsahu a přiznal žalovanému 3 náhradu nákladů řízení.

Za žalovaného 3

JUDr. Lucie Dolanská Bányaiová, Ph.D.
advokátka
v plné moci